

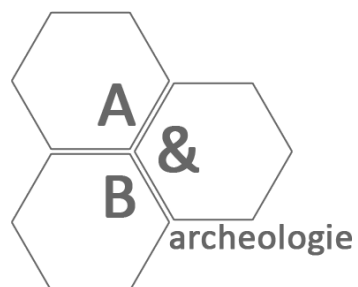
2021.169

Nota Grammene Huttestraat

Programma van Maatregelen

Bert ACKE en Maarten BRACKE

7-10-2021

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande aanvraag voor een omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden te Grammene (Deinze) Huttestraat (provincie Oost-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken percelen 3000m² of meer bedraagt, dient de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota dient opgemaakt te worden onder supervisie van een erkend archeoloog. In het programma van maatregelen was opgenomen dat landschappelijke boringen, en indien nodig verkennende en waarderende boringen, en een proefsleuvenonderzoek dienden uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van dit verder vooronderzoek beschreven.

In eerste instantie werden landschappelijke boringen uitgevoerd op het terrein. Dit onderzoek werd uitgevoerd op 28 september 2021 na de sloop. Conform het programma van maatregelen horende bij de bureaustudie werden zeven boringen geplaatst, waarbij de inplanting deels werd aangepast aan de terreinomstandigheden. De meeste boorsequenties vertonen een verstoorde context (BP1, 2, 3, 4 en 5) voornamelijk te situeren in de oostelijke helft van het terrein. De westelijke helft (BP6 en 7) vertoont een A(p)-C profiel waarbij de C-horizont op ca. 40cm te situeren is, maar ook hier is sprake van een antropogene invloed op het bodemarchief. De hoge verstoringsgraad is te wijten aan de voormalige bebouwing. De dimensies ervan zijn echter ongekend waardoor een sleuvenonderzoek ter validering van het landschappelijk bodemonderzoek nodig is. Het sleuvenonderzoek kan wel tijdens de uitvoer aangepast worden op basis van de verstoringsgraad. Archeologische boringen blijken niet nodig, gezien de kans op steentijd zeer laag wordt ingeschat. De archeologische verwachting voor de oostelijke helft wordt zeer laag ingeschat, de westelijke helft is matig.

Het sleuvenplan zoals opgenomen in de bureaustudie voorzag in de aanleg van twee parallelle noordwest-zuidoost georiënteerde proefsleuven in het oostelijke deel, één bijna oostwest georiënteerde sleuf in het centrale deel en drie parallelle bijna noordzuid georiënteerde proefsleuven in het westelijke deel. Dit plan werd grotendeels gevolgd en ook deels aangepast aan de resultaten van de landschappelijke boringen, de terreinomstandigheden en omwille van veiligheidsredenen (aanpalende bebouwing, rioleringscollectoren in het uiterste noordwesten van het terrein aan de Huttestraat; ca. 150m²). Zo werden de twee lange sleuven in het oostelijke deel ingekort omwille van de zeer hoge verstoringsgraad, zoals ook vastgesteld bij het landschappelijk bodemonderzoek. Voor de uitgraving werd gebruik gemaakt van een niet-getande graafbak van 1,80m breed. De grond werd gescheiden afgegraven en gestockeerd naast de sleuf. Na de voltooiing van de registratie van de sleuven werden deze gedicht.

Het plangebied heeft een oppervlakte van ca. 4463m², waarvan ca. 4300m² goed onderzoekbaar bleek (zone van ca. 150m² met rioleringscollectoren in het noordwesten). Hiervan werd ca. 495m² (11,5%) onderzocht door middel van proefsleuven en kijkvensters. De vooropgestelde dekkinggraad van 12,5% zoals opgenomen in de Code van Goede Praktijk (te verdelen over 10% sleuven en 2,5% dwarssleuven/volgsleuven/kijkvensters) werd hiermee net niet behaald. Desondanks kon een goede inschatting gemaakt worden van het archeologisch potentieel van het plangebied, dat duidelijk negatief bleek te zijn. Het terrein kenmerkt zich door diverse verstoringen te linken aan de voormalige bebouwing en bijbehorende nutsvoorzieningen.

Het plangebied kreeg in de bureaustudie¹ een eerder hoge archeologische verwachting, gebaseerd op andere archeologische onderzoeken in de omgeving. Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden geen relevante archeologische sporen aangetroffen. Het terrein kenmerkt zich voornamelijk door de aanwezigheid van verstoringen die te linken zijn aan de voormalige bebouwing, verhardingen en nutsvoorzieningen. Ook in de onverstoorde delen werden geen sporen aangetroffen. Het sleuvenonderzoek toonde bovendien aan dat het oostelijke en centrale deel effectief zware verstoringen vertoonde, zoals waargenomen bij het landschappelijk bodemonderzoek, terwijl de westelijke helft relatief beter bewaard bleek te zijn. Hierdoor werd de focus van het sleuvenonderzoek voornamelijk op de westelijke helft toegespitst met een hogere dekkinggraad en werd in de oostelijke helft uitsluitend een deel gesleufd ter validering en bevestiging van de verstoringen. Gezien de resultaten van het vooronderzoek wordt dan ook **geen verder archeologisch onderzoek** geadviseerd. De kenniswinst werd immers bereikt tijdens het vooronderzoek.

1 Acke, Bracke 2020.